

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: Y. T.**, zast. JUDr. Josefem Košmiderem, advokátem se sídlem Havlíčkův Brod, Kalinovo nábreží 605, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dříve Policie ČR, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie) se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 28. 7. 2009, č. j. CPR-8296-1/ČJ-2009-9CPR-C220

t a k t o :

I . Žaloba se zamítá

I I . Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie ČR, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie, nyní Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen žalovaný), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství, Služby cizinecké policie Hradec Králové, Inspektorátu cizinecké policie Pardubice (dále též správní orgán I. stupně) ze dne 30.4.2009, č.j. VLHK-00001-8/CI-2009-054063, jímž bylo zastaveno řízení o jeho žádosti podané dne 20.3.2009 podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), a původní usnesení správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Žalobce v podané žalobě namítal, že žalovaný rozhodl nesprávně a nezákonně, neboť důvody pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu nebyly dány, žádost nemohla být označena za zjevně bezpředmětnou a žalovaný měl prvoinstanční správní rozhodnutí zrušit. V dané věci šlo o samostatné řízení o nové žádosti a správní orgán o ní měl

rozhodnout. Žalobce připustil, že žádné z práv uvedených v Listině základních práv a svobod (dále jen Listina) nezakládá nárok cizince na pobyt na území ČR. Každý cizinec však má právo za splnění zákonných podmínek o povolení dlouhodobého pobytu požádat a o jeho žádosti má být rozhodnuto řádně a podle zákona. Nelze připustit, aby správní orgán toto právo cizince nerespektoval, řízení neprovedl a nerozhodl meritorně označením žádosti za bezpředmětnou.

Žalobce žalovanému dále vytýkal, že se ve svém rozhodnutí nezabýval jeho odvolacími námitkami, bezpředmětnost žádosti nespecifikoval a nijak nezdůvodnil. Namísto toho, aby napravit chybu prvoinstančního správního rozhodnutí, žalovaný hledal důvody pro zamítnutí odvolání ve zcela jiných ustanoveních zákona. I žalovaným použité důvody pro nevyhovění odvolání jsou však chybné. K tomu žalobce poukázal na skutkové okolnosti jeho věci a sice, že podal žádost 20.3.2009 v době, kdy platnost předchozího povolení k dlouhodobému pobytu ještě neskončila, to se stalo až 26.3.2009. K tomu poukázal na znění ust. § 47 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců (dále jen zákon o pobytu cizinců) a zdůraznil, že jeho v případě byla jeho žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu (šlo o jiné a samostatné správní řízení) pravomocně zamítnuta až dne 26.3.2009. Do té doby podle citovaného ust. § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců je třeba původní povolení k dlouhodobému pobytu u žalobce považovat za platné. Žalobce odmítl argumentaci žalovaného, že se jednalo jen o jakousi legalizaci pobytu žalobce na území ČR, neboť nic takého ze zákona o pobytu cizinců nevyplývá, znění zákona je v tomto případě zcela jednoznačné. Žalovaný tak, nejen že nenapravit chybné a nezákonné rozhodnutí správního orgánu I. stupně, sám rozhodl v rozporu se zákonem a své rozhodnutí odůvodnil nesprávnými a zákonu neodpovídajícími argumenty.

Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. Stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. Poukázal na skutkové okolnosti věci a znění ust. § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, jakož i ust. § 47 odst. 2 téhož zákona s tím, že ačkoliv byla žádost žalobce o povolení dlouhodobého pobytu za jiným účelem podána ve lhůtě podle § 47 odst. 1 citovaného zákona, považuje se vízum (povolení k dlouhodobému pobytu) za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti. Žalobce nesplňoval zákonnou podmínku dle § 45, neboť o povolení k dlouhodobému pobytu lze požádat jen za předpokladu, že předchozí pobyt na území trvá. Žádost ze dne 20.3.2009 je sice datována v době ještě probíhajícího odvolacího řízení ve věci zamítnutí předchozí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem zaměstnání, ale to nic nemění na merituu věci, že žádost o změnu účelu pobytu je cizinec oprávněn podat jen za předpokladu, že platnost předchozího povolení k dlouhodobému pobytu ještě neskončila. Platnost předchozího povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem zaměstnání skončila ke dni 30.11.2008. Usnesení o zastavení řízení je rozhodnutím procesním a správní orgán není povinen zkoumat přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince. Tento postup je v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Správní orgán I. stupně neprováděl dokazování, neboť byla zjištěna skutečnost, která žádosti znemožňovala vyhovět. S ohledem na to, že nebylo prováděno dokazování, nebyl správní orgán povinen před vydáním usnesení vyrozumět žalobce o skončení dokazování a poučit jej o právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Žalovaný rozhodoval ve věci žalobce v souladu se svou rozhodovací praxí v obdobných věcech dle § 2 odst. 4 správního řádu. V případě posuzování předmětné žádosti se zabýval toliko otázkou podmínek pro podání a následné vyhovění či nevyhovění žádosti. Skutkové a právní závěry správního orgánu I. stupně považoval žalovaný

za zákonné a poukázal na obsah spisového materiálu. Podle žalovaného byl skutkový stav zjištěn v souladu s § 3 a § 2 správního řádu. Výrok rozhodnutí byl řádně odůvodněn, v rozhodnutí jsou popsány všechny relevantní skutečnosti vyplývající z obsahu spisového materiálu. Důvody pro zastavení řízení o žádosti žalobce jsou jasné a přesvědčivé. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

Při ústním jednání bylo jednáno v nepřítomnosti zástupce žalovaného, který se z jednání omluvil. Zástupce žalobce setrval na svém stanovisku a žádal, aby soud žalobě vyhověl a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového, právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dopěl k závěru, že žaloba není opodstatněná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění cizinec, který hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mu byl povolen, je povinen požádat policii o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Nové povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případech uvedených v § 33 odst. 1 nebo 3 s výjimkou případů uvedených v § 42 odst. 2.

Podle ust. § 47 odst. 2 téhož zákona pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů uplyne před rozhodnutím žádosti o povolení dlouhodobého pobytu, ačkoliv žádost byla podána ve lhůtě podle odstavce 1, považuje se vízum za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti.

Podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou.

Žalobce předně namítal nezákonnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů s tím, že řízení o jeho žádosti podle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tj. řízení o žádosti o dlouhodobý pobyt za jiným účelem, než který mu byl povolen, je samostatným řízením a správní orgán měl o jeho žádosti rozhodnout, nikoliv řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavit.

K tomu z obsahu spisového materiálu, rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a vyjádření žalovaného k podané žalobě vyplynulo, že žalobce měl na území ČR povolen dlouhodobý pobyt za účelem účasti v právnické osobě s platností do 30.11.2008. Dne 11.11.2008 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti povolení tohoto dlouhodobého pobytu (dále též žádost I.). Žádosti však nebylo vyhověno a doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebyla prodloužena z důvodu § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 1 písm. a) téhož zákona (rozhodnutí ze dne 8.12.2008, č.j. CPBR-00832/ČJ-2008-63PK-CI). Odvolání žalobce proti tomuto prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí bylo zamítnuto a rozhodnutí odvolacího správního orgánu nabylo právní moci dne 26.3.2009 (rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie Praha, č.j. CPR-2011-1/ČJ-2009-9CPR-C213 ze dne 5.3.2009). Důvodem pro nevyhovění žádosti I. byla skutečnost, že žalobce měl v rejstříku trestu záznam pro spáchání úmyslného trestného činu. Dále žalobce dne 20.3.2009 podal žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání – plnění úkolu vyplývajících z předmětu činnosti družstva dle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tj.

žádost o změnu účelu pobytu (dále jen žádost II). Žádost byla podána v průběhu odvolacího řízení o žádosti I. V rámci řízení o žádosti II správní orgán I. stupně zjistil, že dne 26.3.2009 nabylo rozhodnutí odvolacího orgánu o žádosti I. právní moci a proto svým rozhodnutím ze dne 30.4.2009 řízení o žádosti II. podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil pro bezpředmětnost, neboť zjistil, že žalobci platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR skončila právní moci rozhodnutí o odvolání ve věci žádosti I. dnem 26.3.2009, tedy v průběhu správního řízení o žádosti II. a že se z toho důvodu jeho žádost II. stala zjevně bezpředmětnou. Skutkové okolnosti, jakož i právní závěry, které z nich správní orgán I. stupně učinil, podrobně uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí a z jeho obsahu je zřejmé, jaké právní předpisy na zjištěný skutkový stav správní orgán I. stupně aplikoval. O odvolání, které se v podstatných bodech shoduje s body žalobními, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kterým odvolání zamítl a zákonnost postupu správního orgánu I. stupně potvrdil. Vyšel přitom z již zjištěného skutkového stavu a usoudil, že žalobce již v době podání žádosti II nesplňoval podmínku danou ust. § 45 zákona o pobytu cizinců, neboť v té době jeho předchozí pobyt na území ČR netrval, protože platnost předchozího povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání skončila ke dni 30.11.2008. Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem, tj. žádost o změnu účelu pobytu (žádost II.), nebyla podána ve lhůtě. Podle žalovaného mělo řízení o žádosti I. pouze povahu legalizace pobytu žalobce na území ČR, faktem zůstává, že žalobce požádal o změnu účelu pobytu žádosti II v době, kdy k tomu již nebyl oprávněn. Nad rámec své argumentace žalovaný uvedl, že i v případě, že by o změnu účelu pobytu žalobce požádal před uplynutím doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, tzn. před 30.11.2008, byl by správní orgán I. stupně povinen žádost zamítnout podle § 56 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce nesplňuje podmínku trestní záchovalosti ve smyslu § 174 téhož zákona. Zároveň se žalovaný vypořádal s posouzením rozhodnutí o zastavení řízení jako rozhodnutím procesní povahy, při kterém správní orgán nezkoumá přiměřenost jeho dopadu do soukromého a rodinného života cizince. Na to žalovaný uzavřel, že ve věci žalobce byl dán důvod pro zastavení řízení o jeho žádosti II a že prvoinstanční správní orgán postupoval v souladu s právními předpisy, když podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení zastavil pro bezpředmětnost. V případě žalobce tento v průběhu řízení o žádosti přestal splňovat zákonem stanovenou podmínku pro podání žádosti dle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť mu chyběl právní titul uplatnění předmětu žádosti, tj. předchozí pobyt na území ČR, na základě kterého mohlo být řízení vedeno.

Soud žalobní námitku nepovažuje za důvodnou. Podle stanoviska soudu bylo řízení o žádosti žalobce II důvodně zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu pro bezpředmětnost, neboť žalobce podal žádost dne 20.3.2009, tj. v průběhu odvolacího řízení o jeho žádosti I, tedy v době, kdy mu stále trval dlouhodobý pobyt na území ČR. S ohledem na ust. § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, podle kterého, pokud doba platnosti víza k pobytu na 90 dnů uplyne před rozhodnutím žádosti o povolení dlouhodobého pobytu, ačkoliv žádost byla podána ve lhůtě podle odst. 1, považuje se vízum za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti, však soud nepovažuje za zákonný závěr žalovaného, že platnost dlouhodobého pobytu žalobce skončila již dne 30.11.2008, tj. jako by odvolání proti nevyhovění žádosti o jeho prodloužení (žádost I.) nebylo podáno. Nelze totiž přehlédnout, že rozhodnutí o odvolání proti nevyhovění žádosti I. žalobce nabylo právní moci až poté, kdy žalobce žádost II. podal (dne 20.3.2009), tedy až dne 26.3.2009. Z uvedeného je zřejmé, že v průběhu řízení o žádosti žalobce II., a to krátce po jeho zahájení (cca 6 dní), zanikla doba platnosti víza na 90 dnů (dlouhodobý pobyt žalobce na území ČR jinak platný do 30.11.2008) a to právní mocí druhostupňového rozhodnutí o žádosti I. žalobce, tj. žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu, dnem 26.3.2009, když tento dlouhodobý pobyt trval ve smyslu § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců právě až do 26.3.2009, tj. právní moci citovaného rozhodnutí.

Prvostupňové správní rozhodnutí je v tomto smyslu řádně odůvodněno, jeho závěry odpovídají zjištěnému skutkovému stavu a je z něj patrné, z jakého důvodu správní orgán I. stupně považuje další vedení řízení o žádosti žalobce II za bezpředmětné, a sice, že pro neexistenci dlouhodobého pobytu nelze žádosti o změně účelu dlouhodobého pobytu vyhovět a tedy, že důvod vedení dalšího řízení, jehož předmětem je vyřízení žádosti o změnu účelu dlouhodobého pobytu, odpadl.

Žalobce dále v této souvislosti namítal, že žalovaný se nezabýval tím, co je v odvolání vytýkáno, údajnou bezpředmětnost žádosti nespecifikoval a nijak neodůvodňoval, hledal důvody pro zamítnutí odvolání žalobce ve zcela jiných ustanovení zákona a jím použité důvody jsou pro nevyhovění odvolání chybné. K tomu soud s poukazem na zjištění skutkový stav uvádí, že ani tuto žalobní námitku nepovažuje za obranu žalobce, která by mohla vést ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Jak vyplývá z obsahů odvolání a žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný se odvolacími důvody zabýval a reagoval na ně. S ohledem na to, že se odvolací body se v podstatných rysech shodují s žalobními námitkami soud pro stručnost na posouzení těchto odvolacích námitek žalovaným v odůvodnění jeho rozhodnutí odkazuje. K tomu soud zdůrazňuje, že si je vědom skutečnosti, že žalovaný na podkladě totožných skutkových zjištění ve shodě se správním orgánem I. stupně shledal zákonným zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, ale z jiných důvodů. Podle stanoviska soudu tak, jak je uvedeno k předchozímu žalobnímu bodu, žalovaný v rozporu s ust. § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců nesprávně dospěl k závěru, že dlouhodobý pobyt žalobce skončil již dne 30. 11. 2008 a že odvolání proti nevyhovění žádosti žalobce I. o prodloužení tohoto dlouhodobého pobytu nemělo vliv na dobu jeho trvání. Soud tento právní názor žalovaného nesdílí a má zato, že podle § 47 odst. 2 dlouhodobý pobyt žalobce trval až do dne právní moci rozhodnutí o jeho odvolání proti nevyhovění žádosti I., tj. do dne 26.3.2009. Podle závěru soudu je však třeba na správní řízení hledět jako na jeden celek a přesto, že jsou důvody pro zastavení řízení o žádosti žalobce II. podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu u správního orgánu I. stupně a žalovaného odlišné, je třeba přihlídnout k tomu, že celkový závěr právního posouzení obou správních rozhodnutí je shodný, tj. že na podkladě stejných skutkových okolností došlo k zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Samotná okolnost, že žalovaný shledal naplnění bezpředmětnosti žádosti II. v jiných důvodech, nemůže mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí. Žalobce nebyl postupem žalovaného zkrácen na svých právech a také s ohledem na hospodárnost řízení soud neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pouze z tohoto formálního důvodu. Nadto soud přisvědčuje žalovanému, že žádost žalobce II. by byla neúspěšná, neboť důvodem neprodloužení dlouhodobého pobytu na základě žádosti I. byla skutečnost, že žalobce nesplňuje podmínku trestní záchovalosti ve smyslu § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, přičemž tato skutečnost vyplývá z obsahu spisového materiálu.

Soud proto podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl úspěšný, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. prosince 2012

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.